

İŞÇİDEN İŞÇİYE

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

İnsanca yaşanacak bir asgari ücret için; Örgütlenelim, mücadele edelim!

Yeni bir zam dönemi yaklaşıyor. Patronlar, yine önümüzde bir tiyatro oyunu oynamaları için 15 tane çapulcuyu sahneye çıkaracaklar. Asgari Ücret Tespit Komisyonu adı altında göstermelik olarak bir grup patron temsilcisi yan yana gelerek bizlere kölece yaşam koşullarını aratmayacak olan asgari ücreti belirleyecekler.

Patronlar kendi sermayelerini daha da büyütebilmek için bize ödedikleri ücretleri olabildiğince düşük tutmaya çalışıyorlar. Bunun için ise oluşturdukları komisyona sözde işçiyi temsil eden sendika ağalarını da alıyorlar. Bu komisyondan çıkan kararı ise bir işçinin bir aylık giderleri düşünülerek hesaplanan ücret olarak sunmaya çalışıyorlar. Oysa, bir işçinin ve onun en az dört kişilik ailesinin tüm giderleri hesaplanarak oluşturulması gereken asgari ücret resmen bizimle dalga geçer gibi sadece bir kiramızı karşılayacak şekilde hesaplanıyor.

Sermaye devleti bizi açlık koşullarında bir yaşama mahkûm ederken saldırılarını sadece bununla sınırlamıyor. Kıdem tazminatı hakkımızın elimizden alınması, kiralık işçi uygulaması ile iş güvencemizin ortadan kaldırılması, esnek çalışma, sendikaların yetkilerinin düşürülerek örgütlenme hakkımızın elimizden alınması, iş kazaları, ağır çalışma koşulları ve daha birçok saldırı sermaye devletinin gündemindedir.

Peki, sermaye devletinin bize reva gördüğü açlık ve

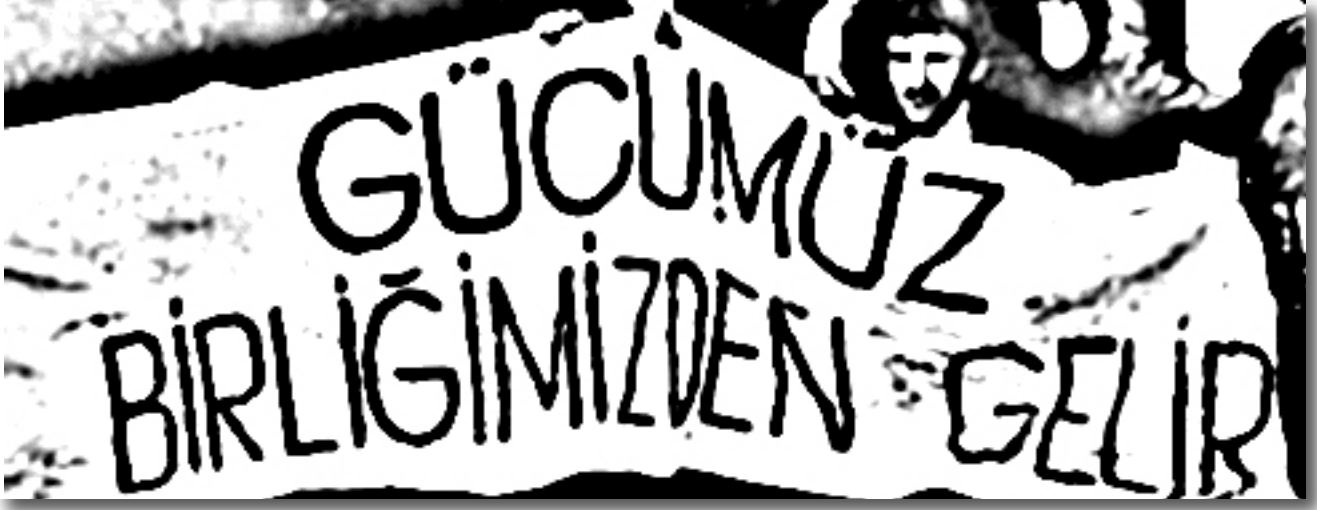
yoksulluk sınırının altındaki asgari ücretin, insanca yaşanabilir koşullarda olmasını istememiz, insanca yaşamamıza yeter mi? Yani sermaye devleti bu günlerde Ortadoğu’da halklara karşı savaş naraları atarken, yine aynı devlet sokak ortasında insanları katlederken, emekçi kadınlar şiddete maruz kalırken, eğitim “dershaneleri kapatıyoruz” yalanları altında ticarileştirilirken ve devlet daha nice saldırıları gündemine almışken biz işçiler sadece cebimize giren paranın miktarı ile mi uğraşacağız?

Biz işçiler birlik olup sermaye devletinin bütün saldırılarına karşı mücadele etmediğimiz sürece sosyal ve ekonomik haklarımızı da koruyamayız. Patronların devleti karşısında örgütlü bir işçi sınıfı görmek istemiyor. Hakkını arayan, bilinçlenen ve örgütlenen işçi sınıfı onların işine gelmiyor. İşçiler onların karşısında örgütlü bir sınıf olduğunda kolayından sermayelerini büyütemiyorlar. Ve dolayısıyla biz işçileri kolayından sömürüyorlar.

Sermaye devletinin topyekûn saldırıları karşısında, bir sınıf olarak topyekûn direnişe geçmeliyiz. Örgütlenmeli ve mücadele etmeliyiz.

**Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!
İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!**

İnsanca yaşanacak bir ücret istiyoruz!

Günümüzde asgari ücret bir aileyi geçindirmeye yetmemektedir. Asgari ücret bırakalım bir aileyi geçindirmeyi bir kişinin zorunlu ihtiyaçlarını bile karşılamayacak düzeydedir. Asgari ücret denilen sefalet ücretiyle işçiler açlık sınırının altında yaşamaya mahkum edilmektedir.

Sermayedarlar biz işçilere köleliği uygun görmüşlerdir. Bundan da kötüsü yaşadığımız kölelikten daha da kötü koşullarda yaşamamız ve çalışmamız için sermayedarlar ve onların temsilcileri tarafından adımlar atılmaktadır. Kıdem tazminatının gaspına yönelik yapılan hazırlıklar, meclisten geçirilen yeni yasalar bunun bir göstergesidir.

4+4+4 gibi yasalarla da çocuklarımız dahi hedeflenmektedir. Sermayenin ihtiyaçları çerçevesinde eğitim hakkı gasp edilirken, çocuk işçiler yaratıp onların küçük bedenlerinden faydalanma istekleri bu yasanın açık bir göstergesidir. Gözü dönmüş sermayedarlar karlarını nasıl arttırabileceklerinin hesabını yaparken, işçi emekçi çocukları ucuz iş gücü olarak görülmektedir.

Biz işçileri ağır çalışma koşullarına ve sefalet ücretlerine mahkum eden sermaye sınıfı, attığı her adımda kar elde etmek istemektedir. Bunun bir sonucu olarak da mevcut haklarımız gasp edilirken ücretlerimiz her geçen gün düşürülmektedir. Yapılan komik zamlar ile görüntü kurtarılmaya çalışılmaktadır. Ancak yapılan zamlar temel tüketim maddelerine gelen zamlar ile karşılaştırıldığında

eriyip gitmekte ve bizleri daha da ağır yaşam koşulları beklemektedir.

Sermaye haklarımıza göz dikmiştir. İşçi sınıfı geleceksiz ve güvencesiz yaşamaya mahkum edilmektedir. Aldığımız ücretler sefaletimizin bir göstergesidir. Ve yine gündemde asgari ücrete yapılacak zam tartışmaları bulunmaktadır. Asgari ücretten verginin kaldırılacağı iddia edilmektedir. Tüm bu tartışmalar sürerken içinde bulunduğumuz Aralık ayı içerisinde yeni asgari ücret belirlenecek ve asgari ücretle çalışan işçiler geçim derdi ile karşı karşıya yaşamlarını sürdürmeye çalışacaklardır.

Mahkum edildiğimiz koşullar bizim kaderimiz değildir. Bu koşulların değişmesi biz çalışan ve üreten işçilerin elindedir. Başta ücret sorunu olmak üzere tüm sorunlarımızın çözümü örgütlenmekten ve mücadele etmekten geçmektedir. Biz örgütlü bir güç olarak patronların karşısına çıktığımız oranda kazanılmış haklarımızı koruyabilir ve yeni haklar elde edebiliriz.

Türkiye’de milyonlarca işçi asgari ücretle çalışmaya ve yaşamaya mahkum edilmiştir. İnsanca yaşanacak bir asgari ücret için zaman kaybetmesizin mücadelenin yolu tutulmalıdır. Fabrikalarımızda, atölyelerimizde komiteler kurarak örgütlenmek, insanca yaşayacağımız ücret ve çalışma koşulları için mücadeleyi yükseltmek en acil görev olarak önümüzde durmaktadır.

Cankaya Belediyesi’nden bir temizlik işçisi

Bülbüloğlu işçisine hayat güzel değil!

Bir önceki bülten yazısında Bülbüloğlu'nda uygulanan kiralık işçi uygulamasına değinmiştim. Bu yazıyı öğrenen “Tam 12” taşeron şirketinin sahibi Mustafa Güngör' ün yazıyı kızgınlıkla karşılması beni memnun etti. Hem insanları sömüreceksin, hem de bunu bir bültende görünce kızacaksın! “Adama yok öyle yağma derler”. Kiralık işçi uygulamasının bir diğer kazananı da şüphesiz Bülbüloğlu firmasının ta kendisidir. Tam 12 firmasını adeta futbolda olduğu gibi altyapı olarak görüyor. İşçi hem ucuza geliyor, hem de işi bilen biri olduğu için riske girmiyor. Tabii paranın bir kısmını taşeronla koklatıyor karşılık olarak. Ortada danışıklı dövüş var yani. Üzerimizden rant elde ediliyor. Bu anlamda taşerondan fazla Bülbüloğlu suçludur bu konuda.

22 Kasım günü Tam12 firmasının sahibi Mustafa Güngör “cuma namazına gitmek için erken iş bıraktın”, “çay molasına erken çıkıyorsun” ve “tuvalette fazla kalıyorsun” gibi suçlamalarla Burhan arkadaşımızı işten çıkarttı. Mustafa Güngör hem bu arkadaşımızı başka fabrikadan çağırttı, hem de onu işten attı kış gününü ortasında. Bu sudan ucuz bahaneler elbette Burhan arkadaşımızın atılması için yeterli sebebi oluşturmuyordu. Asıl sebep Burhan'ın patrona muhalefet etmesiydi. Böylece patron bundan sonra “bana muhalefet edeceklerin sonu böyle olacak” mesajı verdi.

Bülbüloğlu'nda çalışan kadrolu işçilerin de taşerondaki işçiler kadar sorunları var. Her ne kadar Tam 12 firmasının çalıştığı bölümdeki 'cehennem' çalışma ko-

şulları yoksa da bizler de ağır çalışma koşullarında çalışıyoruz. Banka kredilerimiz ve diğer borçlarımızı ödemek için mesaiye kalıyoruz. Buna mesaiye kalmayınca şefle ya da ustayla yapılan tartışma da eklenince mesailer zorunlu hale geliyor. Geriye ise yorgun bir vücut ve bizim olmayan bir hayat kalıyor.

Bülbüloğlu'ndaki en önemli sorunlardan biri de zam meselesidir. Dünyanın her yerinde dünyanın keyfini taşıyan bu beyler (aynı zamanda dünyanın parasını da kazanan bu beyler) işçiye çok küçük zamlar vermektedir. Trilyonları kazanan Bülbüloğlu, bize liraları çok görüyor. Son bir yılda doğalgaza %43, elektriğe %33 zam gelirken, Bülbüloğlu patronu maaşlara %5 oranında zam yapıyor. Üstelik bu komik rakamları çok uzun süreler çalışmış işçilere de uyguluyor.

Buradan Bülbüloğlu işçisi olarak fabrikadaki arkadaşlarıma sesleniyorum. Renault işçisi, Türk Metal sendikasının patronlardan %18 zam istemesine karşı ayağa kalktı, fabrikayı işgal etti. Düşünelim bir işçi grubu %18' lik zammı beğenmiyorken, bizler neden %5' lere boyun eğiyoruz. Haklarımızı ve saygınlığımızı kazanmamızın yolu eylemden geçer. Bunun için önce fabrikada bir komite oluşturmalıyız. İspyoncuları ve yalakaları da etkisizleştirmenin yolu buradan geçiyor. Ya birlik olup mücadele edeceğiz ya da patronun saldırıları karşısında bir bir yok olup gideceğiz.

Bülbüloğlu Vinc Sanayi'den bir işçi

Haftada bir gün güneş görüyoruz...

Ben Atılım Makine'de çalışan bir işçiyim. Çalıştığım yerde sürekli fazla mesai veya şöyle diyelim, artık fazla mesai diye bile anılmayan normal mesailerden sayılan 17.00 – 18.30 mesailerini oluyor. Her ne kadar mesai paraları veriliyor olsa da, bu fazla çalışma saatleri bizi insanlıktan çıkarıyor. Haftada bir gün güneş görüyoruz. O da pazar günü... Mesai olmazsa tabii.

Normalde kaynakçıların piyasada aldığı ücret bin liranın üzerindeyken Atılım Makine'de kaynakçılar aynı fiyatı fazla mesailerle beraber alıyorlar. Böylelikle fazla mesailer bunu gölgesine sığınarak gaspediyor.

Ayrıca işyerimizde meslek okulu öğrenciler sigortasız ve asgari ücretin yarı fiyatına çalıştırılıyor. Bu arkadaşlar normal bir usta kadar çalışıyor. Tabii, bir usta

işe aldığımda 1.500 TL maaş verecek, bunlara 400-500 TL maaş vererek geri kalanının üstüne yatacak. Üstelik bu patron dini bütün geçiniyor. Daha 4-5 ay evvel Umre'den mi, Hactan mı geldiğini söyledi.

Arkadaşlar, 4 Aralık'ta asgari ücretlerimizin miktarının belirlenmesi için görüşmeler başlayacak. Asgari ücret tespit komisyonu adı altında 5 Çalışma Bakanlığı'ndan, 5 işveren temsilcisi, 5'de sözde işçi temsilcisi yan yana gelip bizim ücretlerimizi belirleyecekler. Yani bize hiç sormadan yine bizi açlığına mahkum edecekler. Ama bizler birleşirsek, yumruğumuzu masaya vurursak, insanca yaşanacak asgari ücreti elde edebiliriz.

Onun için birlik olalım ve mücadele edelim.

Atılım Teknik Makine'den bir işçi

Metal işçileri satış sözleşmesine ve ihanete karşı ayağa kalktı!

2012-2014 MESS Grup TİS süreci hain Türk Metal'in sözleşme taslağını açıklamasıyla hareketlenmeye başladı. Metal işçileri satış ve ihanet sözleşmesine çeşitli fabrikalarda sert tepkiler göstererek bu hain çeteye karşı ne yapılması gerektiğini de göstermiş oldular.

Yıllardır tekrarlanan satış sözleşmelerine, toplu sözleşme süreçlerinde söz yetki ve karar hakkının gas-

pedilmesine karşı patronlar ve onların uşağı Türk Metal çetesine "artık yeter" dediler.

Türk Metal çetesinin saltanatı çatırıyor!

İhanet taslağının açıklanmasıyla beraber TİS sürecinden beklenti halinde olan ve patronların yıllardır düşük ücretlere ve ağır çalışma koşullarına mahkum ettiği metal işçileri bir çok fabrikada eylemli bir süreçle tepkisini gösterdi. Bursa'da **Oyak Renault**, Sakarya'da **Otokar** ve Eskişehir'deki **Arçelik** fabrikalarında işçiler harekete geçtiler.

Oyak Renault işçileri iş bıraktı!

12 Kasım günü Bursa'da Oyak Renault işçileri TİS taslağının geri çekilmesi ve Türk Metal'den istifa etmek için iş bıraktılar. 16.00-24.00 vardiya işçileri saat 18.30'da iş bırakarak fabrikanın meydanında toplanmaya başladılar. İşçiler, fabrika müdürünün tehditlerine rağmen işe başlamayıp 24.00-08.00 vardiyasını beklemeye başladılar. Fakat fabrika yönetimi işçilerin bir-

İzmir MİCHA'da isten çıkarma...

"Türk-Metal tarafından yarı yolda bırakıldık!"

Micha işçileri olarak biz fabrikadaki taşeronluk sitemine ve düşük ücretlere karşı örgütlenerek Türk-Metal Sendikası'na üye olmuştuk. Sendikalaşma sürecimizde yaklaşık 100 günlük direnişimizden sonra fabrikada tekrar işbaşı yapabildik. Ancak Türk-Metal Sendikası'nın işverenle yaptığı anlaşmada kadrolu olarak değil taşeron firmalarda işbaşı yaptırıldı.

O süreçte sendika şube başkanıyla bu durumu konuştuğumuzda hiçbir sıkıntı çıkmayacağını söyledi. İşe başladığımızda Türk-Metal Sendikası'nın kesin bir sözü vardı, taşeron firmalarda da çalışsak üyelerin hiçbirine zarar gelmeyecekti. Yetki geldiğinde bütün sorunların çözüleceği söylendi. Bizler de bunun karşılığında işten çıkarmalarla ilgili açtığımız davalardan sendikali ve kadrolu oluncaya kadar vazgeçmeyeceğimizi söylemiştik.

Ancak işe başladığımızdan beri üzerimizde her türlü baskıyı uyguladılar. Bunu özellikle öncü gözükken arkadaşlarımıza yaptılar. Her şeye bir tutanak imzalatmaya çalışıyorlardı. Tuvalet gidip geldiğimiz 5 dakikanın hesabını yapıyorlardı. Bunların hepsi bizim direniş sürecinde açtığımız davalarımızdan

vazgeçmemiz içindi. Ancak üç işçi haricinde hiç kimse davalarından vazgeçmedi. Bundan kaynaklı da yaklaşık on gün önce fabrika müdürleri bizimle bir toplantı yaptılar.

Müdürler toplantıda bizlere sıkılmadan sorunları konuşabileceğimizi söylediler. Toplantının amacı da yine davalardan vazgeçmemizdi. Biz de o toplantıda görüşlerimizi ve yapılan haksızlıkları dile getirdik. Şu an Türk-Metal Sendikası MİCHA'da yetki almış olmasına rağmen 26 Kasım Pazartesi günü işe gittiğimizde işten çıkartıldığımızı öğrendik. Benimle birlikte dört arkadaşım daha işten çıkartıldı. Bir arkadaşımız da daha önce fabrikada kavga ettiği için işten çıkartıldı.

İşten çıkartılırken bize davalardan vazgeçtiğimiz taktirde tekrar işbaşı yapabileceğimizi söylediler. Ancak biz bunu kabul etmedik. Salı günü de Türk-Metal Sendikası ile bir görüşme yaptık. Ancak sözlerinin arkasında durmadılar. Biz şimdiye kadar MİCHA'da sendika olsun diye çaba harcadık. Arkadaşlarımızı örgütlülüklerine sahip çıkmalarını sağladık. Ancak Türk-Metal tarafından yarı yolda bırakıldık.

Bize işe girerken verdikleri sözleri tutmadılar. Hiçbir işçiye sendika üyesi olduğu için zarar gelmeyecekti. Sözün tam anlamıyla "kılmıza dahi" dokunulamayacaktı. Bu sözü bizzat bağlı olduğumuz Şube Başkanı Hayrettin Çakmak vermişti.

Bu gelişmeler üzerine işten çıkartılan iki arkadaşımız Ankara'da bağlı olduğumuz asıl fabrika olan MİTAŞ'ın patronu Volkan Karabağ ile görüşmeye gitti. Arkadaşlarımız geldiğinde asıl patron Volkan Karabağ'ın niyetinin ne olduğunu öğrenmiş olacağız.

İsten atılan MİCHA işçisi

leşmesini engellemek için 3. vardiyayı iptal ettiklerini söyleyerek 2. vardiya işçilerini yalnızlaştırmaya çalıştı. Fakat vardiyanın iptal edilmesine rağmen 3. vardiya işçileri fabrikanın önüne gelerek beklemeye başladı. 24.15'de içeride görüşmelerin sonlanmasının ardından işçiler dağılmaya başladılar. Türk Metal yöneticileri dışarıda bekleyenlere artık dağılmak gerektiğini söylediler, işçiler buna da tepki gösterdiler, yuhaladılar. Ayrıca yakın zaman önce Türk Metal'den istifa eden **Bosch** işçileri de **Renault** işçisine destek için gelmişti.

Türk Metal çetesinden saldırı!

Saat 23.40'da fabrika önüne gelen Türk Metal yöneticileri ve grubu, provokasyon yaratarak, desteğe gelenlere saldırdı. Türk Metal çetesi birkaç kişiyi darp etti. Yaşanan arbeye sonrası ayrı bir yerde bekleyişini sürdüren destekçi güçler, Türk Metal çetesinin saldırısını engelleyerek fabrikadaki gelişmelerle bağıni sürdürmeye devam etti.

Türk Metal çetesi, Renault işçilerine desteğe giden Bosch işçilerine fabrika çıkışında pusu kurarak sopalarla saldırdı. Bazı işçiler ağır yaralandı. Ertesi gün, fabrika yönetimi ise 25 işçiyi işten atarak eylemin yarattığı korkuyu gösterdi.

Otokar ve Arçelik'te Türk Metal'e tepkiler!

Sakarya'daki Otokar işçileri 12 Kasım günü yaptıkları eylemle ihanet taslağına tepki gösterdiler. 300 civarı işçi TİS taslağına ve sunulan zam oranlarını yetersiz bularak iş çıkışında ıslık ve sloganlarla protesto ettiler. İşçiler Türk Metal Sakarya Şube Başkanı Şahin Kaya'nın istifasını istediler.

Eskişehir'de ise Türk Metal üyesi Arçelik işçileri, Türk-İş yönetiminin yeni sendikalar kanununu kabul etmesine ve Türk Metal'in hazırladığı MESS Grup TİS taslağına karşı eylem yaptı. Yaklaşık 600 Arçelik işçisi fabrikadan çıktıktan sonra polislin engelleme girişimlerine rağmen yürüdüler ve Yunuskent'te basın açıklaması gerçekleştirdiler. "Türk Metal istifa" sloganları atan işçiler Türk Metal'in %25 sözü vermesine rağmen %18 zam talebiyle masaya oturmasına tepki gösterdiler.

Bu eylemler sendika yöneticileri, patronlar ve devletin işbirliğiyle şimdilik bastırılmış olsa da önümüzdeki sürecin hareketli olacağı kesindir. Sefalet ücretlerine ve ağır çalışma koşullarına karşı örgütlenip eyleme geçmediğimiz sürece patronlar her zaman daha düşük ücreti ve daha ağır çalışma şartlarını dayatacaklardır.

Kahrolsun işbirlikçi işçi düşmanı çeteler!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Metal İşçileri Birliği

Çocuklarımızın haklarından ödün vermeyelim!

Bültene, Kabel'den bir işçi olarak yazı yazmak isteyen biri olarak hepinize merhaba diyorum. Bir önceki sayıdaki bültene yazan arkadaşşıma yürekten teşekkür ediyorum ve önünde saygıyla eğiliyorum.

Bütün işçi kardeşlerimiz adına bir yürekte toplanan ve dillenen sözcükler her ne kadar eksik olsa da o kadar güzel dökülmüş ki, satırlarına kayıtsız kalamadım. Buradan diğer arkadaşşıma da sesleniyorum. Kendinizin ve ailenizin haklarına tecavüz ettirmeyin. İşyerindeki çoğu uygulamalar buna yönelik uygulamalar. Örneğin yakın zamanda kaizen yapıldı. Yani amaç patrona göre israfların tespit edilmesi. Herkes kendince bir şeyler söyledi. İsrarlar aslında işyerindeki eksikliklerden kaynaklanıyor. Bizler bunları söylemek isterken kendi doğruları dışında olduğu için kaideye alınmıyor söylediklerimiz. Ürünün üretim aşaması bitip kolilenme işlemine geçilmesi örneğin. Kolileme işlemi yapan arkadaşımız bant dönerken kartonları kutu haline getiriyor, ürün kutuya yerleştirdikten sonra koli bantını eliyle açıyor ve maket bıçağıyla keserek kutuyu kapatıyor. Aslında bunların bant makineleri var; el makinesi. Arkadaşımızın bir elinde maket bıçağı, bir elinde koli bantı. Aynı zamanda da bant dönüyor, hepsini bir anda yapmaya çalışıyor. Bizleri kullanmak, susturmak o kadar kolay ki, çok amaçlı kullanılıyor. Sebep işten çıkarılma korkusu. Hepimizin ihtiyaçları var, sorumlulukları var. Elbette bunların hiç ama hiç biri haklarımızdan vazgeçmemize neden değil.

Arkadaşlar, insanlığınızdan ödün vermeyin. Yerine göre çocuklarımız 5 TL için okuluna gidemiyor. Yıllık izinlerimizden, yıllarca ekstra ücret bağışlamayalım. İşte kaizen, işte israf! Ekmeğimizden, zamanımızdan, en önemlisi çocuklarımızın haklarından ödün vermeyelim. Yemeklerimiz sorunlu çıkıyor ve yiyemiyoruz. Onların yenilmez halde olması, çöpe atılması kaizen değil mi? Sağlığımızdan olmak, dirençten düşmek bizim kaizenimiz değil mi? Sağlığımızın israfı değil mi?

'Çok' insan olup 'hiç' insan olmayalım. Unutmayalım ki hiçbir kimse kimseden üstün değildir.

Kabel'den bir işçi

BOSCH işçileri gibi Türk Metal'e sağlam bir tokat atalım!

Yoğun hak gasplarına uğradığımız şu dönemde görüyoruz ki işçi sınıfı olduğundan daha da köleleşiyor. Zaten açlık sınırının altında yaşayan biz işçi-emekçiler, patronların verdikleri komik zam oranlarıyla yaşamımızı bir şekilde sürdürmeye çalışıyoruz. Elektrik, doğalgaz, gıda, tekstil vs.'ye yapılan, adeta dudak uçuklatan zamlar bizleri her geçen ay daha da kemer sıkmaya zorluyor.

Şu günlerde ise gündemde olan metal işçilerinin, toplamında işçi sınıfının kaderini belirleyecek olan grup TİS (Toplu İş Sözleşmesi) taslağı gecikmeli de olsa açıklanmış durumda. Türk Metal'in bu taslağının 'satış sözleşmesi' olarak tanımlanması taslağa bakıldığında nasıl da yerinde bir tanım olduğunu gösteriyor. Geçmişte ve şimdi olduğu gibi işçi sınıfı lehine kararlar almakta ısrarla, özenle uzak duran bu çete, bir kez daha bir satışın altına imzasını attı. Merakla beklenen taslakta, sefalet ücreti aldığımız, her şeyin %30 oranında zamlandığı şu dönemde Türk Metal'in %18'le zam talebinde bulunması bu satışın örneklerinden biri. Esnek çalışma, taşeronlaştırma, işçi sağlığı ve işçi güvenliği, çalışanlar arasındaki ücret farkı... Tüm bunlar adına şimdiye kadar hiçbir şekilde çözüm arayışında bulunmaması yine bizlerin düşmanı olduğunun kanıtı...

Sermayeye uşaklıkta sınır tanımayan bu soytarıların, patronlardan hiçbir farkı yok. Onlarla aynı masaya oturarak, kapalı kapılar ardında 'daha fazla nasıl sömürebiliriz'in hesabını yapan bu hainler işçi sınıfını sırtından hançerliyor. Türk Metal çetesinin baş haramisi Pevrul Kavlak'ın mal varlığına bakmak bunun büyük kanıtı. 1995'ten bu yana edindiği binlerce dönüm arsalar, daireler, dükkanlar, ofisler, kooperatifler... Bizler her ayın sonunu nasıl getireceğiz diye durmadan düşünürken bu servet düşkünleri, yalancı vaatlerle bizleri oyalayarak kanımızı emiyorlar.

Bizler artık bu yalanlara kanmamalı, bu çeteleri fabrikalarımızdan kovmalıyız. Göz göre göre bizlerle alay etmelerine izin vermemeliyiz. Bunun ise tek yolu örgütlü olmamızdan, bir arada olmamızdan geçiyor. Taşeron-kadrolu ayrımı yapmadan birlik olmalı, söz-yetki-karar inisiyatifiyle hareket ederek sendika biziz diyebilmeliyiz. Tıpkı BOSCH işçilerinin yaptığı gibi Türk Metal'e sağlam bir tokat da biz atalım. Onların bu çıkışı bu hainlere iyi bir ders olduğu gibi bizlere de yol gösterici niteliktedir.

Kahrolsun sendika ağaları!

Yaşasın Metal İşçileri Birliği!

Sincan OSB'den Türk Metal üyesi bir metal işçisi

Taşgök Galvaniz'de direniş!

Taşgök Galvaniz atölyesinde biri 1.5 diğeri 3 yıldan beri çalışan 2 işçi, çalışma saatlerinin 8 saatten 12 saate çıkarılmasına itiraz ettikleri için patron tarafından işten atıldılar. İşten atma karşısında tüm alacaklarını eksiksiz olarak isteyen işçilere patron "size tazminat falan yok, istifanızı yazın çıkın" diye karşılık verdi. Bunun üzerine işten atılan 2 Taşgök Galvaniz işçisi haklarını gasp ettirmemek ve sağlıksız çalışma koşullarını protesto etmek için 20 Kasım Salı günü direnişe başladılar.

"Biz işçiler boyun eğdiğimiz sürece patronların bir lafı ömrümüzü belirler. Öyle kaskaca almışlar ki patronlar bizi; çalışmakta işsizlikte ölümlerden ölüm beğenmek oluyor bizim için. Ostim'de böyle gelmiş böyle gider mi? Hayır! Biz gösterilen kapıyı direnişle kapattık. Kölece çalışma koşullarına, işten atmalara, patronun keyfi dayatmalarına karşı fabrika önünde direnişe başladık." diyen Taşgök Galvaniz işçileri taleplerini şöyle sıralıyorlar:

*İhbar ve kıdem tazminatımız, yıllık izin ve fazla mesai ücretlerimiz ödensin!

*Ostim'de işten atmalar yasaklansın!

*8 saatlik iş günü, insanca yaşanacak ücret ve serbest zaman!

*İşçi sağlığı ve güvenliği denetimleri, içinde OSTİM işçilerinin de olduğu sendikalar ve meslek odaları tarafından oluşturulmuş olan İşçi sağlığı meclisleri tarafından yapıl-sın!

İşçiler direnişin yarattığı etki ile kıdem ve ihbar tazminatlarını aldılar ve 1 Aralık günü direnişe son verdiler.

Emperyalist savaş ve saldırganlık politikası yoğunlaşıyor...

Suriye halkıyla dayanışmayı büyütelim!

Uzun bir dönemden beri Suriye'ye yönelik yapılacak müdahale üzerinden tartışmalar sürüyor. Suriye'ye yönelik savaş hazırlıkları her geçen gün daha da yoğunlaşıyor, TBMM'den savaş hazırlıkları kapsamında tezkere geçiriliyor. Suriye'de kendilerine "muhalifler" diyen Özgür Suriye Ordusu başta Türkiye olmak üzere emperyalist güçler tarafından açık şekilde destekleniyor ve bu desteğin kapsamı her geçen gün daha da artıyor. Medyanın Suriye ile ilgili yaptığı haberlerde savaş çığırkanlığı ve halklar arasında düşmanlık tohumları ekme çabaları ön plana çıkıyor. Başbakan Tayip Erdoğan her fırsatta Suriye'ye yönelik müdahale planını dilendiriyor, Suriye'deki "muhaliflere" açık desteğini sunuyor.

ABD ve Avrupalı emperyalist devletlerin son yaptıkları açıklamalarda Suriye'ye müdahalenin şekli tartışılıyor. Bunların arasında "muhaliflere" aracı ülkeler ile değil, doğrudan silah yardımı yapılması, CAI ve müttefik ajanların Suriye'ye gönderilerek "muhaliflerle" yakın ilişki kurulması gibi seçenekler tartışılıyor. Türkiye kurulacak patriot füzeleriyle Türkiye olası bir müdahale ve savaşın üssü haline getiriliyor. İzmir'de bulunan hava üssü kapatılarak NATO'nun tek kara üssüne dönüştürülüyor.

Tüm bu gelişmeler Suriye'ye yönelik müdahale ve savaş hazırlıklarının hız kazandığını açık bir şekilde gözler önüne seriyor. Kana susamış cellatlar Suriye'de gerici bir iç savaşı körüklerken dışarıdan müdahalenin de zemini hazırlıyorlar.

Yapılan tüm bu hazırlıklar emperyalizmin Ortadoğu üzerindeki gerici hesaplarına dayanıyor. Bu gerici hesaplar üzerinden masum halkların kanı akıtılıyor ve açık katliamlara imza atılıyor. Kardeş halklar arasında düşmanlık tohumları ekiliyor. Emperyalistler ve işbirlikçileri her ağızlarını açtıklarında eşitlikten, özgürlükten, demokrasiden, insan haklarından bahsediyor ve gerici yönetimlerin yaptığı zulmü ön plana çıkarıyor. Esad gibi gerici yönetimlerin halka karşı yaptığı zulüm, müdahalenin dayanağı yapılmaya çalışılıyor.

Emperyalistler ve Türkiye gibi işbirlikçileri kendi halklarına karşı yaptıkları zulmü, kendi ülkelerinde sürdürdükleri katliam politikalarını bir anda unutup ve dünyanın en masum yöneticileri oluveriyorlar. Ağızlarında eşitlik, özgürlük, demokrasi lafları eksik olmayanlar, kendi ülkelerinde eşitliğin, özgürlüğün, demokrasinin zerresi olmadığını bir anda unutup veriyorlar.

yorlar. Eşitlik ve özgürlük emperyalizmin güdümünde kazanılamaz. Gerçek eşitlik ve özgürlük için hakların kendi gerici rejimleriyle birlikte emperyalizmle de mücadele etmeleri gerekmektedir. Emperyalizm dünya üzerindeki gericiliğin kaynağı ve savunucusudur. Bundan dolayıdır ki emperyalist güçler eşitlik ve özgürlüğün savunucusu olamazlar. Bunu sağlayacak olan emekçi halkların kendi mücadelesidir.

Hangi gerekçeyle yapılsa yapılsın emperyalist devletlerin yaptığı her müdahale açık bir katliama dönüşmüştür. Masum halkların oluk oluk kanı akıtılmış, kitlesel katliamlar gerçekleştirilmiştir. Suriye'ye yapılacak müdahalede de durum bundan farklı olmayacaktır. AKP'nin izlediği politikayla Türkiye halkı da savaşın içe sürüklenmek ve dökülecek kana ortak edilmek istenmektedir.

Bu savaşa ve dökülecek kana ortak olmamak için Suriye halkıyla dayanışmayı yükseltelim. Savaş ve saldırganlık politikalarıyla halklar arasında ekilmeye çalışılan düşmanlık tohumlarını "halkların kardeşliği" şiarını kuşanarak bertaraf edelim.

Patriotlar

**bölge halklarına yönelik
bir emperyalist tehdit ve
saldırı yığınağıdır!...**

Saldırı, savaş ve

iç savaş örgütü NATO'ya karşı

MÜCADELEYE!

İletişim:

*** Mamak İşçi Kültür Evi (Tıp Fakültesi cad. 586 sok. 2/A
Tuzluçayır/Mamak) Tel:368 06 90**

***Eksen Yayıncılık Bürosu (İzmir 1 Cad. Elgün Sok. Halilbey İşhanı 4.
kat No:13 Kızılay/Ankara)**

***E-Mail: isciplatformu@gmail.com**

İşçi Bülteni Özel Sayı: 911 * Fiyatı: 25 Kr * Aralık 2012 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Tayfun Altıntaş

* Yayın Türü: Yerel süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Millet Cd. Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih/İstanbul

* Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92